Quod tamen singul. limita & intellige, præterquam si per disponentem sit dictum, quòd prædicta bona nullo modo possint alienari, nec per momentum penes alium residere; sed quòd, facta vel attentata alienatione vel delicto, statim transeant in sequentem successorem; quia tunc bona non transirent in fiscum durante vita condemnati, etiam quoad commoditatem vel perceptionem fructuum, sed statim debent pervenire ad sequentem proximum successorem; & à fortiori, quando expressè per disponentem dictum sit, quòd prædicta bona non transeant in fiscum, etiam quoad fructus, durante vita condemnati; ita probat textus singul. *in leg. Imperator. ff. de Fideicommissar. libertat.*, ubi habetur, quòd si testator legavit alicui certos servos suos, ea lege & conditione, *ne alicui alii serviant, sed continuò sint penes ipsum legatarium*, & talis legatarius commisit delictum per quod bona ejus debent publicari, non debent publicari prædicti servi etiam durante vita condemnati, sed statim debent manumitti; & ad hoc notat & commendat ibi Bart. & communiter DD. Segur. *in dict. loco*, & Alex. *in dicto consil.*

Item adde, quòd etiamsi de jure bona majoratus deberent confiscari per delictum in prædictis casibus gravissimis læsæ majestatis divinæ, vel humanæ, vel contra naturam; tamen illud deberet intelligi propriè in bonis majoratus vinculatis cum Principis licentia & facultate; non verò ex hominis dispositione, & legis permissione, ut in melioratione tertii & quinti, quæ secundùm formam & dispositionem *harum legum Taur.* potest fieri, vel in bonis eorum, qui propter defectum liberorum, ea relinquunt vel donant extraneis; quia hoc casu videntur cessare jura & fundamenta superiùs adducta. Ex quo videtur inferendum, quòd si fortè fiat majoratus cum Principis licentia & facultate, tam de bonis tertii, quàm de aliis; & in facultate dictum sit quòd prædicta bona perdantur propter illa tria delicta gravissima, ut aliquando solet dici & poni in facultate Regia; benè confiscabuntur talia bona in dictis casibus, sed non tertium bonorum, in quo *per has ll. Taur.* potuit pater constituens majoratum disponere, & simpliciter & indistinctè prohibere alienationem. Et istam opinionem vidi teneri ab aliquibus peritissimis viris in isto Regno: Sed ego teneo contrarium: imò quòd indistinctè omnia bona perdantur & confiscentur, tam ea quæ respiciunt tertium bonorum, quàm alia; quia disponens non est usus facultate communi *legum Taur.* sed facultate particulari Regia cum ejus qualitatibus, unde omnia bona fuerunt unica, & receperunt illam novam qualitatem, ut censeantur bona majoratus, & per consequens recipiant naturam, qualitatem, & effectum ejus; quia qualitas vel accidens supervenies in re, vel aliquo ente, constituit rem diversam, & facit eam alterius speciei, & amplius non consideratur de per se, adeò quòd talis qualitas vel solemnitas quæ requiritur ad perfectionem actus, efficitur ejusdem naturæ cum ipsa re; & consumato jam effectu, licèt illa qualitas cesset, non desinit res vel actus habere naturam sibi informatam ratione qualitatis adjunctæ; ita probat text. *in l. Julianus. §. Si quis rem. ff. Ad exhibendum*, text. *in leg. Labeo. ff. de Verbor. signfication.* text. *in leg. penultim. §. fin. ff. de Verbor. obligationib.* Text. *in leg. Si unus. ff. de Servit. rustic. præd.* text. *in leg. Hæredes. §. An eadem. ff. Famil. erciscund.* text. juncta sententia Bartol. & communi, *in leg. fin.* versic. *penultim. Cod. ad Trebell.* Text. *in leg. fin. Cod. commun. de Success.* text. *in l. fin. §. Filiis autem, Cod. de Bonis quæ lib.* text. *in leg. Item illa, §. 1. de Constit. pec.* tenet etiam & declarat optimè Bald. & communiter DD. *in leg. 3. Cod. de Usufruct.* Unum tamen est, quòd si constituens majoratum expressè dixit, quòd tertium bonorum non perdatur vel confiscetur etiam propter illa tria delicta; non confiscabuntur, etiamsi in facultate Regia dictum sit, quòd bona majoratûs confiscentur propter illa delicta; quia ipse disponens patuit uti facultate harum legum, si ita expressè cavit & protestatus est; quæ omnia nota, quia sunt singularia, quotidiana, & utilia.

TEXT. XLI.

»MANDAMOS que en el Mayorazgo se pueda »probar la Escritura de la Institucion de »él con la Escritura de la licencia del Rey que »la dió, seyendo tales las dichas Escrituras que »hagan fé, ò por Testigos que depongan en la »forma que el Derecho quiere, del tenor de »las dichas Escrituras; y assimismo por costum»bre immemorial, probada con las qualidades »que concluyan los passados haver tenido, y »posseído aquellos bienes por Mayorazgo; es à »saber: que los hijos mayores legitimos, y sus »descendientes succedian en los dichos bienes por »vía de Mayorazgo, caso que el tenedor de él »dexasse otro hijo, ò hijos legitimos, sin darles »los que succedian en el dicho Mayorazgo algu»na cosa, ò equivalencia por succeder en él: y »que los Testigos sean de buena fama, y digan »que assi lo vieron ellos passar por tiempo de »quarenta años, y assi lo oyeron decir à sus ma»yores, y ancianos, que ellos siempre assi lo »vieran, y oyeran, y que nunca vieron, ni oye»ron decir lo contrario; y que de ello es públi»ca voz, y fama, y comun opinion entre los »vecinos, y moradores de la tierra.

Id est:

*Præcipimus erga majoratum, ut ejus institutionis scriptura probari possit per scripturam licentiæ Regis qui illam dedit, modo prædictæ scripturæ sint tales, ut fidem faciant; aut per testes, qui in ea forma, quam jus requirit, deponant de tenore ipsarum scripturarum: Item, per morem immemorabilem * comprobatum eis qualitatibus quæ concludant, veteres habuisse & possedisse ea bona pro majoratu: videlicet, quòd filii legitimi majores natu & eorum descendentes succedebant in prædictis bonis ratione majoratus, casu quo illius possessor reliquerit alium filium aut filios legitimos; quibus succedentes in majoratu nihil dabant in compensationem pro sua in eis successione. Et ut testes sint bonæ famæ, & dicant, se ita vidisse fieri per tempus quadraginta annorum, & sic audivise dici à suis majoribus & senioribus, qui illud semper sic viderint & audierint, & quod nec viderint nec audiverint contrarium; cujus etiam sit publica vox & fama, & communis opinio inter vicinos, & incolas terræ.*

* Sic H. id est, antiquissimum, cujus initii vix extet ulla memoria.

COMMENTARII

In Legem XLI.

SUMMARIUM.

1 *Quommodò probetur majoratus?*
2 *In constitutione majoratus, an requiratur scriptura pro forma?*
3 *Quando scriptura perdita est, licèt pro forma requiratur, an probetur per testes?*
4 *Consuetudo præscribitur per decem annos.*

LEX. XLI.

1 NOta dispositionem hujus text. qualiter probetur majoratus? Ex qua nota sequentes conclusiones. Prima conclusio: Quòd majoratus probatur per ipsam originalem scripturam institutionis majoratus cum licentia Regia ad constitutionem ejus. (*o*) Secunda conclusio: Quòd non obstantibus prædictis scripturis, probatur per testes qui deponant de earum tenore. Tertia conclusio: Quòd his deficientibus, & nulla interveniente scriptura, nec probatione earum, probatur majoratus per testes, qui deponant de consuetudine immemoriali, quòd antecessores habuerunt & possederunt illa bona per viam majoratus, & semper major præferebatur aliis. (*p*) Quarta conclusio: Quod hoc casu testes necessario & pro forma debent esse bonæ opinionis & famæ. Quinta conclusio: Quòd prædicti testes debent deponere ad minus, se ita vidisse per tempus 40. annorum. Sexta conclusio: Quòd ultra prædicta, testes etiam dicant & deponant se ita audivisse à suis majoribus & ancianis, & quòd ita se habet, & est publica vox, & fama, & numquam viderunt nec audierunt contrarium.

2 Ex quibus infertur, quòd sicut regulariter in aliis actionibus non requiritur scriptura pro forma & solemnitate eorum, sed tantùm ad faciliorem probationem; ita eodem modo in constitutione majoratus; ut probat text. *in leg. In exercendis, & per totum. Cod. de Fide instrumentor.* text. *in l. 1. & per totum. ff. eod. tit.* text. *in cap. 1. & per totum*, extra, *eodem tit.* (*q*) Confirmatur etiam, quia pro essentia & validitate legis non requiritur scriptura, sed tantum ad faciliorem probationem, & posset probari per testes; argumento text. *in cap. Consuetudo, 1. distinct.* text. *in §. Pro non scripto. Institut. de Jure natur. gent. & civil.* text. *in cap. 1. de Jurejur. lib. 6.* text. *in cap. 1. de Renun. eod. lib.* & tenet Joan. Andr. *in regul. nemo potest, de regul. jur. in 6.* Anton. Abb. Imol. Felin. & Moder. *in rubric. de Constitution.* Item etiam confirmatur, quia gratia, privilegium vel li-

(*o*) Idem tenet Matienz. *in leg. 1. tit. 7. lib. 5. Recop. gloss. 3. in princ.* Aceved. *ibidem num. 1.* & omnes scribentes hic.

(*p*) Idem tenet Velazq. *hic Glos. 4. num. 1.* Matienz. *in dict. leg. 1. Gloss. 5. per totam.*

(*q*) Hac de re latè Affict. *decisione 398. per totum.* Dominicum *in cap. Duobus, num. 3. de Rescrip. in 6.* Decium Beroj. *in rub. de constitution.* Alex. *consil. 107. volum. 7. per totum*, & latiùs examinat Selva *de Benefic. 3. part. quæst. 22. per tot.* Palac. Rub. *hic num. 3.* & Castill. *verb. de la licentia*, Molin. *lib. 2. de Hispanorum primogen. cap. 8. num. 7. & 8.* Burg. de Paz Junior. *in quæst. 4. num. 5.* Matienz. *in leg. 1. tit. 7. lib. 5. gloss. 2. num. 1. & glos. 3. per totam.* Aceved. *in dict. leg. 1. num. 7.* Velazq. de Avendañ. *in glos. 2. num. 3. & 4.*

licentia Regis, Principis, vel summi Pontificis non requirit scripturam pro forma & substantia ejus, sed tantum pro faciliori probatione, argumento prædictorum jurium. Ex quo infertur, quòd si Rex, Princeps, vel summus Pontifex concessit alicui gratiam vel privilegium, & antequam sit de ea facta scriptura decedat & moriatur, non expirat, nec finitur, si per testes vel alio modo possit probari, & debet denominari ab illo prædecessore, & non à successore: ita singulariter Bald. *in l. Humanum, Cod. de Legib. fin. column. & quæstion.* qui reputat notandum, & mente tenendum; & sequuntur ibi communiter DD. & latè Felin. quem vide *in rubric. de constitut. 3. column. numer. 5.* Item confirmatur, quia quando aliquis actus ponitur in scriptura, modò requiratur pro forma, modò non; si illa perdatur, vel non inveniatur, benè potest ejus tenor probari per testes; ita probat text. *in cap. Albericus, de Testib.* & ibi communis opinio text. *in cap. Sicut. de Re judic.* text. *in cap. Cum olim, de privileg.* ubi expressè disponitur, quòd privilegium deperditum probatur per testes; & ibi communis opinio tenet etiam Bart. *in leg. 1. ff. Si cert. petat. numer. 26.* & ibi communiter moderni.

3 Et adde, quòd regulariter de jure communi perdita scriptura, modò esset requisita pro forma, modò non, ita demum probatur per testes, quando concurrunt sequentia; scilicet, ut probetur casus amissionis. (r) Item, quod testes probent de tenore ejus. Item, quòd probentur substantialia ibi esse contenta, scilicet, locus, dies signum Tabellionis vel Notarii, & quod apparebat sine aliquo vitio falsitatis. Item, quòd testes super hoc deponentes sint periti litterarum, ut DD. Advocati Tabelliones vel Notarii; quia si essent alii, tantùm probarent semiplenè: (s) Ita probat text. notabilis in materia, *in cap. Cùm olim, de privileg.* & ibi Glossa ordinaria Abb. & communiter DD. text. *in Authent. Si quis in aliquo documento, Cod. de Edendo*, & ibi communiter DD. text. *in l. fin. Cod. de Fide instrument.* tenet Paul. & DD. *in leg. Sicut iniquum, Cod. de Fide instrument.* & in aliis locis ibi allegatis per eos: Necessariò debet intelligi & suppleri ista nostra lex, in quantum dicit: *O por Testigos que depongan en la forma que el derecho quiere del tenor de las dichas Escrituras.* (t)

4 Item adde ad legem nostram, quòd licèt regulariter omnis consuetudo inducatur & præscribatur per decem annos, sine distinctione aliqua, quòd sit inducta in præsentia, vel absentia; quia Civitas vel Populus semper est præsens, ut *in l. de Quibus. ff. de Legib.* & ibi Bart. *in repertor. 3. quæst. princip. n. 14.* Alber. Bald. Paul. & communiter DD. & *in l. 2. per tot. Cod. Quæ sit longa consuet.* pro cujus probatione testes debent deponere de actibus illo medio tempore gestis, ex quibus resultet consuetudo; (u) & non sufficit dicere, hanc esse consuetudinem in tali casu, nisi testis sit litteratus, vel Advocatus, vel Procurator expertus; quia peritis est credendum in arte sua, argument. text. *in l. 1. ff. de Vent. inspic. & in l. Semel, Cod. de Re Mil. lib. 12.* Tamen in nostra lege & materia ejus, quando non reperitur scriptura majoratus, consuetudo ejus debet probari pro formam & modum, de quibus *hic.*

TEXT. XLII.

»ORdenamos, y mandamos, que la licencia »del Rey para hacer Mayorazgo preceda »al hacer del Mayorazgo: de manera, que aun»que el Rey dé licencia para hacer Mayorazgo, »por virtud de tal licencia no se confirme el »Mayorazgo que de antes estuviere fecho, salvo »si en la tal licencia expresamente se dixese »que aprobaba el Mayorazgo que estaba fecho.

Id est:

Ordinamus, & præcipimus, ut Regia licentia ad institutionem Majoratus, præcedat illius institutionem; ita ut, quamvis Rex eam dederit, virtute ejus licentiæ, Majoratus qui antea erat institutus, non confirmatur, nisi in ea licentia expressè dicatur, approbari Majoratum jam institutum.

COM-

(r) Idem tenet Matienz. & Aceved. *ubi suprà*, Castill. *hic* verb. *Del tenor.* Velazq. de Avendañ. *hic*, *in princip.* Molin. *lib. 2. cap. 8. num 7.* & lege omninò Velasc. *in 1. part. de Jure emphiteut. quæst. 7. num. 38.*

(s) Hoc item tenet Matienz. *in l. 1. tit. 7. lib. 5. Recop. glos. 5. ad fin.*

(t) Circa autem hæc testium requisita, videndus est Aceved. *in dict. l. 1. tit. 7. lib. 5. numer. 8.* Matienz. *ibi glos. 5. per totam.* Pelaez de Mieres *quæst. 10. num. 27.* & alia requisita scribit Burg. de Paz Junior *quæst. 4. num. 26.* Aceved. *suprà num. 8.*

(u) Et idem tenet Avend. *in Dictionar.* verb. *Costumbre*, 4. *conclus.* verb. *Item aliud.* Aceved. *in dict. leg. 1. tit. 7. lib. 5. numer. 24.* De istius consuetudinis probatione vide Velazq. *hic glos. 6. num. 1.* Aceved. *in dict. leg. 1. tit. 7. lib. 5. num. 24.*

COMMENTARII

In Legem XLII.

SUMMARIUM.

1 *Quando aliqua forma requiritur in actu, requiritur quòd præcedat.*

2 *Aliquando forma quæ requiritur in actu, potest concedi post actum gestum, & valebit actus.*

3 *Si majoratus sit constitutus, & in eodem die est impetrata licentia, in dubio an videatur præcessisse?*

4 *Si eodem die est facta filio melioratio, & in eodem die filius emancipetur, an videatur præcessisse emancipatio?*

1 NOta ex ista lege, quòd licentia & authoritas regia debet præcedere in constitutione majoratus, & non sufficit quòd subsequatur, nisi expressè per Principem dicatur, quòd confirmatur majoratus antea factus & ordinatus. Ex qua etiam nota, quòd quando aliqua forma vel solemnitas requiritur in actu, oportet quòd illa præcedat & non subsequatur. Quæ quidem lex & ejus dispositio confirmatur ex sequentibus: Primò, quia licentia & consensus patris ut filius adeat hæreditatem, debet præcedere; text. *in l. Si quis mihi bona, §. Jussum. ff. de Acquir. hæredit.* & ibi Gloss. ordinaria Bartol. & communiter DD. Secundò confirmatur, quia licentia & consensus patris ad hoc ut filius possit esse in judicio, debet præcedere, & non sequi; text. est *in l. fin. §. Necessitate, Cod. de Bon. quæ liber.* & ibi Gloss. ordin. Bald. & communiter DD. Tertiò confirmatur, quia authoritas tutoris vel curatoris in actu gesto, à pupillo vel adulto, debet præcedere, & in ipsomet actu interponi, (x) non verò sufficiet ex post facto; text. est *in leg. Obligari. §. Tutor. ff. de Auth. tutor.* text. *in §. Tutor. autem. Instit. de author. tut.* Quartò confirmatur, quia decretum judicis in alienatione rerum immobilium minoris debet præcedere, & non subsequi, text. est *in l. 1. & per tot. ff. de Rebus eorum.* text. *in l. 1. & per totum, Cod. de Privil. minor.* Quintò confirmatur; quia mandatum regulariter semper debet præcedere actum; text. est *in leg. Si verò non remunerandi. §. Post fin. ff. Mandati.* & ibi Gloss. ordin. & commun. DD. Sextò confirmatur, quia licèt miles condemnatus crimine militari possit testari, & de bonis suis disponere, quando sibi permittitur & conceditur à judice; tamen debet intelligi, quando permittitur & reservatur in ipsa sententia, & non postea; text. est *in leg. Et militibus, Cod. de Milit. test.* & ibi Gloss. ordinaria & communis opinio; text. *in leg. Cum hoc status. §. Si miles. ff. de Donat. inter vir. & uxor.* & ibi etiam Gloss. ordinaria & communis opinio. Et ex his videbatur inferendum, quòd hodiè in nostro Regno licentia mariti, quæ requiritur in actibus & contractibus uxoris, debet præcedere & non subsequi: Sed contrarium disponit *lex 58. infrà eod.*

Sed advertendum, quòd contra prædicta facit text. singularis in jure, *in l. Si quis filio exhæredato. §. Ritum*, vers. *Qua ratione. ff. de Injust. rupt.* ubi disponitur, quòd si inhabilis ad testandum impetravit à Principe licentiam & facultatem testandi, nedum poterit testari, sed etiam confirmatur testamentum anteà factum tempore inhabilitatis; & ad hoc notat & commendat Glossa ordinaria Bartol. & communiter DD.

2 Ex quo textu inferuntur aliqua notanda & utilia. Primò infertur, quòd si emphyteuta vel feudatarius vendidit rem, irrequisito domino, & incidit in pœnam commissi, & posteà dominus requisitus concessit licentiam, confirmatur venditio antea facta sine ejus consensu & licentia, & excusatur à pœna. Secundò infertur, quòd licèt nemo possit facere molendinum in flumine navigabili sine licentia Principis; tamen si fecit, & postea impetravit prædictam licentiam, confirmabitur molendinum anteà factum. Tertiò infertur, quòd si Papa concessit alicui clerico licentiam ut possit testari de fructibus beneficiorum suorum, talis licentia extenditur ad testamentum factum. Quartò infertur, quòd licèt nemo possit habere duo beneficia curata incompatibilia sine licentia Papæ; tamen si quis habeat prædicta beneficia, & posteà impetravit licentiam, valet & tenet dispensatio, ut possit illa retinere, ita singul. Paul. de Castr. *in dict. §. Ir-*

(x) Est Gloss. *in cap. Educere* & ibi Bald. Abb. & Felin. *de Rescriptis.* Innocentius. Bald. Anton. & alii *in cap.* Cum concordantibus traditis à Tiraquell. *de Leg. connub. glos. 6. numer. 3. & 4.* & à Matienz. *in l. 5. tit. 3. lib. 5. Recop. glos. 13.* ubi latissimè tradit per totam illam Glossam, quando actus nullus posset confirmari. Aceved. *in l. 1. tit. 7. lib. 5. Recopilat. numer. 2.* Pelaez *de Majorat. 4. part. 2. quæst. num. 2. & 10.* Molin. *lib. 2. cap. 7. num. 50.*

Irritum. & ibi Imol. & alii DD. idem Paul. *in l. Militibus, Cod. de Milit. testam.* idem Paul. & alii DD. *in l. Si jam facta. ff. de Cond. & demonstr.* Jas. *in leg. Quo minus de flumin.* 12. *quæst. num.* 128. Quintò infertur, quò si quis impetravit à summo Pontifice certam præbendam vacaturam, & tempore concessionis jam erat vacans, valet & tenet impetratio, & potest retinere: Ita Gloss. notabilis & ordinaria *in Clement.* 1. in verb. *Notitia de concess. præben.* Glos. *in cap. Si postquam, de prebend. in* 6. & ibi Domin. & DD. Sextò infertur maxima declaratio *ad l.* 4. *suprà his ll. Tauri.* ubi habetur, quòd condemnatus ad mortem potest testari: Nam certè, si tempore quo emanavit illa lex, quis haberet testamentum factum, valeret & confirmaretur.

Sed sustinendo nostram legem, & primò ex ea adducta. in confirmationem, dico quòd non obstat text. *in dict.* §. *Irritum*, vers. *Qua ratione.* Quia procedit, quando ex certa scientia testatoris vel concedentis datur & conceditur licentia, & actus pendet à sua voluntate; quia cùm actum possit de novo facere, à fortiori confirmare & approbare; ita singul. Cyn. *in leg. Si jam facta, de condit. & demonstr.* & Imol. Socin. & alii DD. idem Cyn. *in leg. Cum uxori, Cod. Quando dies legat. cedit.* de quo per DD. & ibi & per Alexand. *in l. Titius.* §. *Lucius, de Liber. & posthum*, per Jas. *in dict. leg. Quominus. ff. de Flumin.* 21. *quæst. num.* 128.

3 Quæro tamen si eodem die sit factus & constitutus majoratus, & eodem sit concessa licentia & facultas Regia, & non constet nec appareat quod eorum præcedat; an valebit & tenebit majoratus & constitutio ejus? Et breviter & resolutive ego teneo quòd sic, & quòd præsumatur licentiam Regis præcessisse: Et hoc tali fundamento & ratione; quia quando in aliquo actu duo vel plura concurrunt, quorum unum requiritur de necessitate quòd præcedat, & non appareat de prioritate vel posterioritate; semper præsumitur illud præcessisse quod requiritur de necessitate pro forma & validitate illius actus; text. est notabilis & subtilis *in l. Cùm in testamento.* §. *Hæc verba. ff. de Hæred. institutione*; cujus verba sunt: *Hæc verba Publicius, Marcus, & Cajus invicem substituti hærede mihi sinto, sic interpretanda sunt, uti breviter videatur testator tres instituisse hæredes, & invicem eos substituisse*; & ibi notat Cyn. & antiqui, Bald. Imol. & alii DD. text. etiam singul. & expressus *in leg.* 2. §. *Prius*, vers. *Sed si quis ita. ff. de Vulgar. & pupillar.* (y) Pro qua sententia & conclus. est Gloss. singularis & expresa *in Clement. de Rescript.* & ibi communiter DD. Facit doctrina Arist. *in prædicament.* ubi dicit, *quòd illud est prius altero, à quo non convertitur continentia subsistendi.*

4 Ex qua regula & conclus. generica infero sequentia. Primò infero, quòd si eodem die appareat donatio vel contractus inter patrem & filium, & similiter emancipatio, & non appareat de hora vel tempore; præsumitur quòd præcessit emancipatio, quia requiritur pro validitate actus. Ita Bald. Angel, Imol. & communiter DD. *in dicta, l. Cum in test.* §. *Hæc verba.* Secundò infero, quòd si eodem die appareat de contractu & alienatione minoris super re immobili, & decreto & licentia judicis super eos, & non appareat de prioritate & posterioritate; præsumitur decretum & licentia judicis præcessisse. Tertiò infero, quòd si eodem die appareat hæreditas alicui delata ex testamento vel ab intestato post mortem alicujus, & similiter aditio hæreditatis; præsumitur prius hæreditas delata, quàm aditio ejus; cùm aliàs aditio non valeat antequam hæreditas sit delata, ut *in leg. Qui hæreditatem, & in leg. Neminem, & in leg. Hæres. institutus, cum simil. de acquir. hæred.* Quartò infero, quòd si eadem die fiat appellatio, & commissio appellationis, præsumitur quòd præcessit appellatio. Item poteris inferre singularia in nostro jure communi & Regio.

TEXT.

(y) Item tenet Molin. *lib.* 2. *de Hispan. primogen. cap.* 7. *num.* 51. Matienz. *in leg.* 3. *tit.* 7. *lib.* 5. *glos.* 2. *num.* 2. confirmaturque hæc sententia ex traditis à Rotæ Auditoribus *in dec.* 2. *sub titul. de Exceptionib. in novis* Felin. *in cap. Pastoralis, num.* 5. *cum seqq. de præscriptionib.* Jas. *in leg. fin. numer.* 30. *Cod. de Edict. divi Adriani tollend.* Ripa *lib.* 3. *resp* 3. *num.* 12. Alciat. *de Præsumpt. reg.* 3. *præsumpt.* 42. Si autem majoratus in licentia insertus, licèt antea factus, videtur ea certa scientia confirmatus, juxta textum *in cap. Venerabilis*, & ibi *Gloss.* extra, *de confirmat. utili vel inutil.* & ibi sequitur Abb. & Menchac. *de Success.* §. 26. *num.* 100. Matienz. *ubi suprà num.* 3. Item etiam Alciat. & alii quos refert Molin. *lib.* 2. *cap.* 7. *num.* 21. Aceved. *leg.* 1. *tit.* 7. *lib.* 5. *Recopil. num.* 3.

TEXT. XLIII.

»LAS licencias que nos havemos dado, ò »dieremos de aqui adelante, ò los Re»yes que despues de nos vinieren, para hacer »Mayorazgo, no espiren por muerte del Rey »que las dió, aunque aquellos à quien se die»ren no hayan usado de ellas en vida del »Rey que las concedió.

Id est:

Licentiæ instituendorum Majoratum à nobis hactenus concessæ, aut concedendæ in posterum, aut à Regibus post nos venturis, non expirent per concessoris mortem, etiamsi ij qui acceperunt non fuerint usi vivente Rege qui eos concessit.

COMMENTARII.

In Legem XLIII.

SUMMARIUM.

1 *An licentia Principis expiret morte ipsius Principis?*

NOta ex ista lege, quòd licentia Regis vel principis alicui concessa ad constituendum majoratum, non expirat nec finitur morte ejusdem Regis vel Principis concedentis, quanvis ille cui fuit concessa non sit usus ea in vita concedentis. Et confirmatur nostra lex & ejus dispositio, quia regulariter concessio, gratia, vel Privilegium Principis est perpetuum re integra, antequam sit executioni mandatum; text. est *in cap. Si super gratia, de offic. delegati, lib.* 6. & Gloss. ordinar. & communiter DD. text. *in cap. Si gratiosè, de rescriptis, in* 6. ubi disponit, quòd solum quando exprimitur *ad vitam, vel voluntatem*, expirat per mortem; secùs verò si simpliciter, vel in dubio; quia semper durat perpetuò, etiamsi causa propter quam fuit concessum expiraverit & sit extincta; & ibi notat Dominicus, Ancharan. & communiter DD. text. *in cap. fin. Precariis*, ubi habetur, quòd licèt præcarium sit revocabile per expressam voluntatem concedentis, tamen non finitur morte. Facit etiam text. *in l.* 1. *ff. de Constitution. princip.* text. etiam *in l. Imperialis*, §. 1. versic. *Sed & si talis, Cod. de Nuptiis*, & ibi notat Bart. & alii DD. (z) Cætera tamen circa istam legem & materiam ejus pertinentia vide *in leg.* 40. *supra, eodem.*

TEXT. XLIV.

»EL que hiciere segundo Mayorazgo, aun»que sea con authoridad nuestra, ò de »los Reyes que de nos vinieren, ora por via »de contrato, ora en qualquier ultima volun»tad; despues de hecho puedalo revocar à »su voluntad: Salvo si el que lo hiciere por »contrato entre vivos, oviere entregado la »possession de las cosas, ò cosa contenidas en »el dicho Mayorazgo à la persona en quien lo »hiciere, ò à quien su poder oviere; ò le »oviere entregado la Escritura dello ante Es»crivano, ò si el dicho contrato de Mayoraz»go se oviere hecho por cosa onerosa con otro »tercero, assi por via de casamiento, ò por »otra cosa semejante: que en estos casos man»damos que no se pueda revocar; salvo si en »el poder de la licencia que el Rey le dió es»tuviesse clausula para que despues de hecho »lo pudiesse revocar, ò que al tiempo que lo »hizo el que lo instituyó reservasse en la mis»ma Escritura que hizo del dicho Mayoraz»go el poder para lo revocar; que en estos »casos mandamos, que despues de hecho lo »pueda revocar.

Id

(z) Vide Guidon. Pap. *decisione* 491. Rip. *in Rub. de constitution. num.* 48. Boer. *decis.* 346. *num.* 1. Archidiaconum *in Proœmio. Sexti, in fin.* versic. *Sed pone*, quem sequuntur ibi Joann. Andr. Domin. & Felin. *cap. Cæterum, num.* 11. Ex quo plura infert. Didac. Perez *in l. ultim. tit.* 2. *lib.* 2. *Ordinam col.* 137. Molin. *lib.* 2. *cap.* 7. *num.* 64. Adversus tamen nostram legem objicitur, *leg.* 20. *tit.* 30. *part.* 2. ibi: *Entregandole luego de los officios*, ubi Gregor. Lop. ex ea notat, officia morte Regis ea concedentis expirare. Cujus dificultatis confirmationes refert Matienz. *in leg.* 2. *tit.* 7. *lib.* 5. *Gloss.* 2. *num.* 2. respondens etiam ad legem partitæ *in num.* 3. & *sequentib.* Et quando possit Rex qui licentiam concedendi majoratum præstitit, eam revocare? traditum est *in leg.* 40. *n.* 89. ubi videre potes alios plures, ibi: *Ego teneo contrariam sententiam*, & ibi: *Nisi ea causa*, &c. Et præsertim videndus Molin. *de Primogen. lib.* 4. *cap.* 3. *per totum*, ubi latissimè de concessione licentiæ prædictæ, & revocatione tractat.